

افشای امتیازی ننگین تر از ترکمانچای فروش نفت بدون پول در دولت احمدی نژاد

چوب حراج بر منافع ملی

سرمقاله

بی تردید برای کسانی که با الفبای سیاست آشنایی داشته باشند می دانند که روابط با کشورهای خارجی در تداوم سیاست داخلی و شرایط اقتصادی و سیاسی و میزان مشروعیت یک حکومت شکل می گیرد، برای داشتن یک رابطه معقول و عملگرایانه خارجی مبتنی بر منافع ملی باید بر اساس منابع و مقدرات ملی حد و حریم کشور را در عرصه بین المللی و منطقه ای تعریف کرد. طی سالهای اخیر بدنبال ناکامی دولت احمدی نژاد در یارگیری در صحنه روابط بین الملل، نگاه به شرق بیش از حد پررنگ شد و تداوم سیاست غرب ستیزی به علت افزایش و گسترش تحریم ها چاره ای بجز رفتن به آغوش چین و روسیه برای دولتمردان باقی نگذاشت.

در طول تاریخ معاصر، همواره نگاه بد بینانه ای نسبت به روسیه، خیانت ها و بلندپروازی هایش در عرصه مسایل داخلی و خارجی ایران وجود داشته است. شاید بتوان از قراردادهای تحمیلی گلستان و ترکمانچای بعنوان فصل خطایی در تاریخ روابط خارجی با مسکو نام برد که پس از سالها هنوز خاطره تلخ آن از ذهن ها دور نشده است.

اما این روزها در پی بی کفایتی مسئولان سیاست خارجی و دیپلماسی کشور که منجر به انزوای بیش از حد کشورمان در محافل و مجامع بین المللی شده است، مسکو و پکن توانان در حال بهره برداری از نقطه ضعف ایران در عرصه روابط سیاسی و اقتصادی هستند و مسئولان نیز برای گریز از فشارهای بین المللی و داشتن همراهی در سازمانهای جهانی دست به دامان روسیه و چین شده اند. تجربه سالهای اخیر نشان داده این دو کشور نیز در پی تحکیم رابطه خود با غرب و در راس آن واشنگتن بوده و هیچ گاه منافع ملی دراز مدت خود را بخاطر جمهوری اسلامی فدا نخواهند کرد.

پیش از این میرحسین موسوی به دولتمردان نسبت به توسعه رابطه با پکن و مسکو هشدار داده بود که «اصل اساسی در این ارتباط این است که اگر ما با غرب دارای روابط دوستانه بودیم آیا روابط با مسکو و پکن نیز بدین شکل موجود ادامه میداشت؟ روسها هم بر این گزاره واقف اند که ایران ناگزیر به داشتن ارتباط نزدیک با آنها و چینی هاست و به ظن آنها داشتن ارتباط استراتژیک و همکاری های راهبردی از سوی ایرانی ها بیشتر حس می شود و نگرانی ایران از گسترش تحریم های غرب و انزوای بین المللی، ایران را وادار می سازد ضمن دادن برخی امتیازات به حفظ روابط با روسیه و چین امیدوار باشد».

این در حالی است که اخیرا نیز از این قرار داد ننگین پرده برداشته شد که دولت چین علاوه بر آن که پول خرید نفت ایران را نزد خود نگه می دارد، مدیریت این پول را نیز به عهده دارد و خود این پول را به ارزهای مختلف می تواند تبدیل کند. در واقع دولت چین برای افتتاح ال سی یا فروش نسبه کالا به ایران، نه تنها پول نقد ایران به عنوان پشتوانه در اختیار دارد بلکه اقدام به دریافت بیمه از ایران می کند.

چنین قراردادی در عرف بین الملل شکفت آور است و تنها یادآور قراردادهای استعماری قرن نوزدهم است. نداشتن مشروعیت مردمی از یک سو، انزوای بین المللی از سوی دیگر، جمهوری اسلامی را به وادی کشانده است که به قیمت بذل و بخشش از کیسه بیت المال و چوب حراج زدن به اعتبار، منافع و منابع ملی است.

در کنار امتیاز دادن های مکرر به پکن و مسکو، هزینه های سرسام آور خط لوله صدور گاز به شبه قاره هند «خط لوله صلح»، قراردادهای نفتی و گازی زیر قیمت بازار جهانی با ترکیه و قطر و امارات، سکوت در برابر ادعاهای ارضی امارات متحده در خصوص جزایر سه گانه، سرمایه گذاری های بی وقفه در امریکای لاتین، کمک های بلاعوض چندصد میلیون دلاری به لبنان، پاکستان و افغانستان، واردات بی رویه و نابودی کشاورزی و تولیدات داخلی و ده ها اقدام دیگر، از جمله بی کفایتی های دولت احمدی نژاد است که در سکوت مجلس و نهادهای نظارتی در حال انجام است.

میرحسین موسوی پیشتر هشدار داده بود «در شرایط کنونی شکاف بین ملت و دولت، خطر بیگانگان و بد خواهان از همیشه بیشتر است.» او با آسیب شناسی پیامدهای انتخابات مهندسی شده بر مشروعیت دولت گفته بود که «نتایج ناشی از تقلب انتخاباتی و سرکوبهای بعد از انتخابات و مصائب ناشی از سوء مدیریتها و فساد و دروغ و آشفته گی سیاستهای اقتصادی و فرهنگی منجر به بحران اعتماد به حکومت و فاصله گرفتن مردم از دست اندر کاران شده است.» بارها راهکار ارائه کرده و اذکار داده بود «یک دولت نامشروع و سرکوبگر و در حال جنگ با ملت خود نمی تواند در مقابل تهدیدات بیگانه مقاومت نماید. در چنین حالتی یا باید به بیگانگان باج دهد و یا کشور را در آستانه خطرات مهلک افکند»

یارانه مستقیم به مردم است.»

بنابر این قرارداد، دولت چین علاوه بر آن که پول خرید نفت ایران را نزد خود نگه می دارد، مدیریت این پول را نیز به عهده دارد و خود این پول را به ارزهای مختلف می تواند تبدیل کند.

در این قرارداد که به دلیل زیانبار بودن آن برای منافع کشور، ترکمنچای ارزی نام گرفته است، ایران از ۲۵ میلیارد دلار سرمایه ای که در حال حاضر نزد چین دارد نمی تواند به طور کامل استفاده کند که گفته می شود این رقم در حال حاضر از مرز ۲۵ میلیارد دلار گذشته است.

به بیان دیگر، ۲۵ میلیارد دلار از سرمایه کشور طبق این قرارداد در اختیار دولت چین می باشد، اما به جای پرداخت سود به ایران، از ایران مبالغ سنگینی به عنوان بیمه و ریسک دریافت می شود.

برای مشخص شدن ابعاد زیان کشور از محل این قرارداد، تنها به ذکر این نکته بسنده می کنیم که اگر این مبلغ هنگفت به جای سپرده گذاری نزد برادران چینی به خرید طلا اختصاص یافته بود، طی این مدت ارزش آن چندین برابر شده بود و علاوه بر آنکه اصل ۲۵ میلیارد دلار موجود بود، حدود ۵۰ میلیارد دلار دیگر که یارانه دو سال مردم است، سود عاید ایران شده بود.

برملا شدن این قرارداد زیانبار آن هم در سالی که آقای خامنه ای آن را به جهاد اقتصادی نامگذاری کرده است. کلکسیون شکست های اقتصادی حکومت را کامل کرد و رکورد جدید دیگری برای آن از به تاراج رفتن سرمایه های کشور برملا ساخت.

آیت الله العظمی دستغیب:

هنوز دیر نشده امید به رفع حصر و آزادی زندانیان سیاسی وجود دارد

کاش در این ایام که نزدیک نوروز و سال جدید است، خبرگان رهبری یک بند به بیانه خود با این مضمون اضافه می کردند که ما امیدواریم؛ ایام نوروز نوید رفع حصر از جنابان میرحسین موسوی و حجت الاسلام کروی و سرکار خاتم رهنورد و آزادی همه زندانیان سیاسی داده شود تا میلیون نفر از مردم این سرزمین در داخل و خارج کشور و نیز خانواده های آنان خوشحال شوند. این مرجع عالیقدر افزود: اما هنوز هم دیر نشده و امید است اینکارها انجام شود. هرچند از بعضی از ایشان امید است که چنین کنند.

آیت الله العظمی سیدعلی محمد دستغیب در تماس تلفنی با دختران میرحسین موسوی و زهرا رهنورد، با دلجویی از دختران، آنان را به ادامه صبر و استقامت توصیه کرد.

به گزارش کلمه، مرجع تقلید مقیم شیراز در این تماس تلفنی که در آستانه نوروز برگزار شد، همچنین برای بهبود وضعیت حاضر و آزادی همه زندانیان به خصوص میرحسین، رهنورد و کروی دعا کرد.

وی اظهار امیدواری کرد به امید خدا و پایداری این عزیزان مسائل حل خواهد شد.

وی با اشاره به برگزاری اجلاس اخیر خبرگان، تاکید کرد: ای

ضرب و شتم فعال سیاسی در انفرادی

از اوین خبر میرسد احسان هوشمند مورد ضرب و شتم شدید قرار گرفته به نحوی که به ششانی وی آسیب رسیده و اکنون صدهای شدید در گواش احساس می کند. همچنین پاهای هوشمند به دلیل شرایط وی در انفرادی دچار درد شدیدی شده و حداقل ده کیلو وزن کم کرده است. او که در شصت و یکمین روز بازداشت انفرادی خود تماس کوتاهی با خانواده اش داشته مشخص شده هیچ اطلاعی از خارج از سلولش ندارد و با هیچ فردی غیر از بازجویانش ارتباطی ندارد و تفاوت ساعات روز و شب را احساس نمی کند. احسان هوشمند کارشناس ارشد رشته جامعه شناسی، روزنامه نگار و پژوهشگر مطالعات قومی است.

زندان اوین

مهران سبز

روزه سیاسی دانشجویان علم و صنعت

در حمایت از مهدی خزعلی

جمعی از دانشجویان سبز دانشگاه علم و صنعت در حمایت از مهدی خزعلی روزه سیاسی گرفته و خواهان آزادی و رسیدگی فوری به وضعیت وی شدند. به گزارش کلمه، آنها با بارز تاسف از وضعیت اسفناک زندانیان سیاسی و خاصه زندانیانی که برای رساندن صدای اعتراض خود هیچ راهی به جز اعتصاب غذا ندارند، بی تفاوتی مسئولین نسبت به اینگونه فجایع انسانی را شرم آور دانسته و از مردم خواستند صدای اعتراض مظلومان ی ایشان را به همگان برسانند.